

Jeremias räddning

***Nyckelvers: Kungen befallde etiopiern Ebed-Melech och sade: "Ta med dig trettio män härifrån och lyft profeten Jeremia ur fängelsehålan innan han dör."
Jeremia 38:10***

***Utvalda bibelställen:
Jeremia 38:1-28***

Av alla Guds tjänare under mänsklighetens historia står profeten Jeremia i en unik särställning bland dem. Tänk på det anmärkningsvärda i hans kallelse till att bli profet medan han fortfarande var ganska ung. Jeremia skrev om den händelsen: "Då kom Herrens ord till mig och löd: Innan jag formade dig Innan jag formade dig i moderlivet kände jag dig; innan du föddes helgade jag dig; jag förordnade dig till en profet för folken. Då sade jag: Herre Gud! Se, jag kan icke tala, ty jag är en yngling. Men Herren sade till mig: Säg inte: Jag är en yngling, ty du skall gå till alla dem som jag sänder dig till, och allt vad jag befaller dig skall du tala. Var inte rädd för deras

ansikten, ty jag är med dig för att befria dig, säger Herren." Jeremiah 1:4-8

Vi kan mycket väl föreställa oss den livsförändrande inverkan detta hade på den unge Jeremia. Gud hade ju trots allt talat direkt till honom! Dessutom uppenbarades det för honom att han var känd av Gud redan innan han bildades i livmodern. Ännu mer förvånad blev Jeremia över att han var helig av Gud innan han föddes och förutbestämd att bli en profet för alla nationer. Kanske blev Jeremia förbluffad över detta budskap. Han kan mycket väl ha undrat hur Guds vilja skulle, eller ens kunde, fullbordas. Alla tvivel verkar ha försvunnit när Gud gav honom kraft. Vi läser: "Då sträckte Herren ut sin hand och rörde vid min mun, och Herren sade till mig: Se! Se, jag har lagt mina ord i din mun. Se, jag har i dag satt dig över nationerna och över rikena, för att utrota och riva ner, för att förstöra och kasta ned, för att bygga och plantera." (vers 9,10). Stärkt av dessa extraordinära löften inledde Jeremia sin tjänst och förkunnade orädd och troget Guds ord för Israel, Juda och nationerna.

Under Zedekias dagar, den siste kungen i Juda, förkastades Jeremias profetior av Judas ledare. Profeten sa modigt till Sidkija och hans guvernörer att acceptera det faktum att Gud skulle göra slut på

deras regeringstid. Jerusalem skulle förstöras. Deras enda chans att överleva var att acceptera att Babylons invasion och erövring av Jerusalem var Guds straff för deras halsstarriga olydnad. Om de underkastade sig Guds vilja skulle deras liv skonas. Istället insisterade Zedekias styresmän på att Jeremia skulle spärras in i en övergiven cistern. De sade att Jeremia försvagade folkets vilja - en handling som var förräderi. Cisternen som Jeremia sänktes ned i var full av lerig lera (Jeremia 38:1-6). Vi kan föreställa oss den inre kamp om tron som han upplevde. Skulle han dö där? Hade Gud övergivit honom?

Kanske reflekterade Jeremiah över Psalm 40. "Jag väntade tålmodigt på Herren, och han vände sig till mig och hörde mitt rop. Han förde mig upp ur den hemska gropen, ur den smutsiga leran, satte mina fötter på en klippa och stadfäste mina steg." Psalmerna 40:1,2

Vi tror att Gud fortsätter att befria sitt folk från situationer med "lerig lera". Jeremias exempel på trofasthet och tillit fortsätter att inspirera Herrens folk. "Gud är vår tillflykt och vår styrka, en närvarande hjälp i nöden. Därför skall vi inte frukta." Psaltaren 46:1,2